

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

328.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 26 kwietnia 1922 r.

o uzupełnieniu i częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 20 stycznia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny.

Na mocy art. 2 p. 13 Zasadniczej Ustawy Sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dnia 18 grudnia 1906 r. (austr. Dz. Ust. P. z 1907 r. № 5), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. zbiór praw t. XIII wyd. 1905 r.), §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 6 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21 poz. 169), zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 20 stycznia 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych, oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100) uzupełnia się przez dodanie w końcu § 2 tego rozporządzenia następującego ustępu: „przy ustalaniu ceny złożonych preparatów farmaceutycznych, przeznaczonych do powszechnego obiegu (specyfikacji farmaceutyczne) cenę ich należy obliczać według tych samych zasad z tem, że cena detaliczna takich preparatów w postaci tabletek, proszków, pigulek, kapsułek żelatynowych i iniekcji podskórnych winna być ustalana w stosunku najmniej 100 tabletek, 10 proszków, 60 pigulek, 30 kapsułek żelatynowych i 10 ampułek iniekcji.”

§ 2. § 4 tegoż rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące: „Przy odrębnej sprzedaży do ceny materiału i naczynia można doliczać tylko

opłatę przewidzianą przez punkt 18 lit. d. taksy za pracę przy recepturze.”

§ 3. Z wykazu B. dołączonego do tego rozporządzenia wykreśla się: „Sulfonalum.”

§ 4. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:
Chodźko

329.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 26 kwietnia 1922 r.

w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Na mocy art. 2 p. 13 Zasadniczej Ustawy Sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dnia 18 grudnia 1906 r. (austr. Dz. U. P. z 1907 r. № 5), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. zbiór praw t. XIII wyd. 1905 r.), §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21 poz. 169), zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego, wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 20 stycznia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100), mogą za naczynia, za pracę przy recepturze, oraz za materiały lecznicze, wyszczególnione w dołączonym do niniejszego rozporządzenia wykazie, zamiast cen ustanowionych na nie w załączniku do rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 4 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 19 poz. 160) pobierać ceny maksymalne podług załączonego cennika.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:
Chodźko